

ದಲಿತ ಲೋಕ ಎಂದೂ ಬರಿದಾಗದ ಕಣಜ

- 1** ಉಳಿಕ್ಕುಗೊಂಡ ನದಿಯಂತೆ ಹೊಸ ಅವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಭಿನ್ನ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಷಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಈಗಿನ ತಲೆಮಾರು ಯಥ್ರಿಸ್ತವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಈಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಹೈಟೆಕ್ ಚಳ್ಳವರ್ಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಖೇದದ ವಿಚಾರ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಹೊರತಾಗಿ ಈಗ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಬಹುಪಾಲು ದಲಿತ ಮತ್ತು ದಲಿತೆತರ ಲೇಖಕರು ಭಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಧ್ರರು ಚಿಂತನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೊಂಡಮಲ್ಪಿಗಾದರೂ ಜೀವಂತಕೆಯನ್ನು ಹೋರುತ್ತಿದೆ, ಆ ಕ್ರಿಯೆ ರೊಟ್ಟಿಯೋಳಿಗಿನ ಜೀನನ್ನು ಹೀರುವಂತಾಗೇಬೇಕು.
- 2** ಸಫ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, ‘ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ವರ್ವನ್ ಮೀಸಲಾತಿ ಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ‘ಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮೇಲೂತ್ತಿರುವ ರೈಲ್ ಗ್ರಾಮಗಳೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಜಾಡಮಾಲಿ ಹೃದ್ದೇಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಞ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮೀಸಲಾತಿ ಬೇಕು.’ ಎಂದು ಸಿ.ಎಸ್. ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್ ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. ಕವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಅನ್ನವುದು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಕ್ರತಿ ಮತ್ತು ದಿಟ್ಟನಡೆ. ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಚೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜಿನಿಕವಾಗಿ ಸಂಪಿಠಾನವನ್ನು ಸುದುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ, ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಮರ್ಮ ಅಕ್ಷಯ ಸುಲಭದ್ದು.
- 3** ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆದಿಷ್ಟಾರೆ, ಸರಿಯಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವಿದೆ. ದಲಿತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಲಗೆಯ ಮನ್ಮಾರಗಳು ನಡೆದಿರಬಹುದು, ‘ಕುಸುಮಬಾಲೆ’ಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆವೃತ್ತಿಯ ಸೋಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವ ರಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪರಿಚಯಿಸುವ ದೋಷ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಚಿಂತನೆಗಳು, ಅನುಭವಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲಷಿಸುವ ಪರಿಚಯಿಸುವಲ್ಲಿ ‘ನವಯಾನ’ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವ ರಹಿಸಿದೆ.